

E FABER

Met de bede om de gunst des Heren, zijn wij toen besloten de busjesactie aan te vangen.

Ik herinner mij die eerste bijeenkomst nog best. Onze verwachtingen waren gespannen; hoe zou het gaan; hoeveel busjes zouden geplaatst moeten zijn om te kunnen zeggen dat de actie slaagt?

Ik vroeg aan de heer Faber, die 't land op z'n duimpje kende, in hoeveel plaatsen er actie voor de V.U. gevoerd werd; ongeveer 1200 was het prompte antwoord. Welnu, zei ik, als nu in al die plaatsen, groot en klein (van Amsterdam tot Lutjebroek) wij gemiddeld 10 spaarsters winnen, zou dan de actie niet geslaagd zijn? Daarover waren wij het allen eens en wij vonden dat ook niet te hoog gegrepen.

En toen aan het werk.

Slechts enkele maanden later, op onze eerste landelijke vrouwensamenkomst in juli 1932 te Leiden, waren er reeds 11.000 busjes geplaatst.

Hoe dankbaar waren wij voor den zegen Gods op ons werk. Menselijkerwijs gesproken was dat resultaat voor een belangrijk deel te danken aan de heer Faber, die met zijn staf onmiddellijk alles in het werk gesteld had voor deze zaak.

En zo zijn wij verder al die jaren gezegend tot wij thans gegroeid zijn tot boven de 100.000.

Al die tijd is de heer Faber ons behulpzaam geweest. In zijn liefde voor de Vrije Universiteit heeft hij zijn nauwgezetheid en grote werkkraft steeds ook in dienst gesteld van de busjesactie en daarvoor zijn wij hem dankbaar.

Bij het kleine stekje dat hij in het voorjaar 1932 heeft helpen planten, heeft hij al dadelijk een stokje geplaatst opdat het in het opgroeien niet scheef zou trekken. Wij vrouwen hebben niet zoveel begrip voor administratie en vinden dat soms maar knap lastig, maar gevoelen toch ook tegelijkertijd dat stipte nauwkeurigheid noodzakelijk is en wij waarderen zeer dat er al die jaren op het bureau aan de Keizersgracht iemand was, die een waakzaam oog over de busjes liet gaan, zodat alles in goede orde verliep.

Ja, de heer Faber heeft voor ons veel betekend; zijn liefde, zijn werkkraft gold ook Vrouwen V.U.-Hulp; zichzelf telde hij niet, hij stond steeds voor ons klaar; een man van goud, 18 karaats.

De heer Faber als vraagbaak op een vergadering van Vrouwen V.U.-Hulp

WAT DACHT U VAN...

109.846 spaarsters in begin januari 1961 en dan te weten dat het aantal in september 1960 109.083 bedroeg. U ziet dus als winstresultaat 763 spaarsters.
Dat gaat goed!

de opbrengst van de najaarslichting 1960, die per 1 januari 1961 f 163.526,30 bedraagt, hetwelk nu al f 9.861,88 meer is dan de opbrengst van de voorjaarslichting.
Dat gaat fantastisch!

een totaal-opbrengst over het jaar 1960 van f 317.190,72.
Dat is prachtig!

de minstens 45 dames die hun lijsten van de laatste lichting (najaar 1960) nog niet hebben ingezonden.
Dat is jammer!

Ja, dat ben ik volkomen met u eens, ook wat dit laatste betreft.
Dat is ook jammer, want deze late inzending houdt voor ons de vlotte afwerking tegen. Maar we zullen hopen, dat het bij de komende lichting wat dat betreft beter gaat.
Verder kunnen wij alleen maar dankbaar zijn met zo'n prachtig resultaat.
En omdat we niet werken voor onszelf mogen we hopen dat nog meer vrouwen van Nederland ons willen helpen bij het sparen voor onze medische faculteit aan de Vrije Universiteit, door het toedoen van u!

Wij zullen hem missen, maar het werk blijft en wij vertrouwen dat de Here ook hierin zal voorzien.

Bartele Faber krijgt thans rust; wij gunnen hem die van harte; die rust zal hij wel niet werkeloos doorbrengen, daarvoor is zijn liefde voor Gods Koninkrijk te sterk en is hij nog te krachtig van gestel.

Geve de Here hem met zijn echtgenote in „us heitelân" waarheen hij weer is teruggekeerd, een blijden levensavond.

Met een hartelijke groet van alle spaarsters,

S. Verdam-Okma